

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm S. Et Gloriosae Virginis Agathæ. Cuius acta tam Latinis quam Græcis sunt notißima. Decertavit autem celeberrima inter plurimos martyres Anno Saluatoris 254. Sede vacante, Decij Imp. anno ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

MARTYRIVM S. ET GLORIOSAE

Virginis Agatha. Cuius acta tam Latinis quam
Graecis sunt notissima. Decertavit autem celeberrima
inter plurimos martyres Anno Salvatoris 254. Sede vacante, Decij Imp.
anno secundo.

Vide Casar.
Baron. Tō.
2. Annal.

Moderante sceptrā Romani Imperij Decio, Quintiano autem insulā Siciliae Præsidi, edictū ab eis, sceleris & iniquitatis plenum promulgatū fuit, quo omnes Christianae pietatis cultores morti subijciebantur. Eodem vero tempore virgo excelsi animi Agatha & praeclaris admodum natalibus ex ciuitate Panormitana orta, incredibili, subeundi pro Christi nomine certaminis, cupiditate exarsit. Igitur Quintianus Praeses cum multa de eximia virginis pulchritudine, & optimis moribus percepisset, caestros libidinis miserè incensus, coepit praua agitare consilia, quod modo impuris eius amplexibus potiretur. Cumque non aliam, voto potiundi suo, rationem inuenire posset, nisi quod deorum cultum contempto, Christianis studeret rebus; militibus quibusdam suis in mandatis dedit, vt comprehensam adducerent. Parent illi Ducis sui imperio, Agathamque his verbis aggrediuntur; Quoniā factum est deorum te cultum negligere, Caesaris edictum comprehendite iubet. Nunc igitur, si diis sacrificium offerre parata es, omni cum honore te ad Praesidem Quintianum ducemus.

5. Februarij.

Patria S. Agathae.
Ardet cupiditate martyris.

Comprehensa ducitur ad Praesidē.

Agatha animo egregiè ad certamen pro Christi gloria subeundum instructa, domum suam ingressa, suis ad Christum precibus, illibatam corporis castitatem ab eo ardentissimè precata est. Licet interea tyranno eam sistere festinantibus

Christo precibus offert.

Insignis vir-
tus in virgi-
ne.

tibus, prompto & alacri animo iuit cum libris, virtutis pulchritudinem assidua cogitatione revoluens. Et ecce, inquit, o inimice veritatis, abole, nonne vides meum stadium innumeros Angelorum choris cinctum, certaminis mei expectantibus, & ipsum Angelorum Dominum Christum Iesum sempiternam iustitiae coronam promittentem? His dictis pre gaudio lachrymas fudit. Progressa vero paululum pedis eius calcamentum solutum est; quod restringere volens, retro conuersa, solis se militibus a ciuibus suis relictam vidit. Qua re, magno animi dolore confecta, Domine Deus, inquit, ostende quae ciuibus meis, hoc in loco perfidiae suae signum, atque sterile exorta est olea, quae publica Paenitentanorum mentes ignominia notauit.

Sterilis olea repente oritur.

Traditur Aphrodisiae matronae.

Catanam autem ingressa, mandato Praesidis tradita est cuidam matronae Aphrodisiae nomine, cui quinque filii iuuenes erant; his commissum est, ut quibuscunque possent modis, eius mentem a Christi amore ad simulachrorum cultum traderent. Sed mens virginis, Christi amore ebria, nullis vel blanditijs vel minis inflecti potuit. Victa igitur fallaces demonum incantatrices Agathae constantia, Praesidi denunciarunt oleum se & operam perdere. Iratus Quintianus iussit eam suo tribunali sisti. Deinde ad Virginem. Cuius es generis? Ego quidem, inquit Agatha, ex nobili & illustri sane familia orta sum, & sunt mihi quoque cognati diuitijs insignes. Vera autem nobilitas & gloria mea, in Christi sempiterni Regis seruitute constituta est. Cui praeses; Quid igitur nos, qui Christi seruitutem despiciamus, libertatem nos habemus? Certè, inquit, Virgo, ad tam duram & seruitutem & captiuitatem dilapsi estis, ut lignis & lapidibus

Sistitur tribunali.

Egregia S. Virginis sententia.

& lapidibus, nulloque sensu præditis simulacris
 feruatis. Quæso, inquit Præses; resipisce ab hac
 cognatione tua, diisque sacrificia. Cui Agatha. Sit,
 inquit, sicut Venus dea tua, vxor tua: & sis tu sicut
 Iupiter Deus tuus. Quintianus ratus se contu-
 melia affici, colaphum ei infringi iussit. Agatha
 autem Miror, inquit, te virum prudentiæ opinio-
 ne præstantem, verba mea contumeliam inter-
 pretari, quibus deorum vitâ tibi precata sum.
 Quintianus ira excandescens, in carcerem eam
 detrudi iussit.

Carceri mā-
 cipatur.

Sequenti autem die suspensam verberari man-
 dauit, sed nullis eius constâtia verberibus frangi
 potuit, quin potius inter tormenta incredibili
 exultans gaudio, rabiem tyranni contemnebat,
 nam (dicebat Præfidi) vt frumentum, nisi palea
 nodarum, tuto in horreo conseruari non potest,
 ita nec anima meâ tuto cæli penetralia prius sub-
 ire potest, quam corpus hoc varijs affectum sup-
 plitijs fuerit. Qua voce vehementer excandescens
 Quintianus, mamillam ei amputari, firmisque
 includi carceribus iussit.

Eius animi
 constantia.

Mamilla ef-
 us amputa-
 tur.

Profundæ autem noctis silentio, apparuit ei
 veneranda admodum ætate Princeps Apostolo-
 rum, afferens se à Deo curandis eius vulneribus
 missum esse. At illa virgineo correpta pudore,
 corporis sui nuditatem exhibere recusauit, in so-
 la Christi Iesu benignitate se requiescere dicens,
 quæ vel solo nutu acceptas pro eius nomine pla-
 gis delere posset. Tunc leni subridens vultu Apo-
 stolus, imo, inquit, & eius iam gratia curata es.
 His dictis enauit ab oculis eius.

S. Petrus ei
 apparet.

Curatur ei-
 us vulnera
 diuinitus.

Agatha verò tanta Dei benignitate mirificè
 consolata, in gratiarum actione lætabunda per-
 seuerabat. Tota verò nocte immenso circumdatus
 Rr lumi-

lumine carcer, à custodibus timore percussis, fertus est Ad fugam igitur capeffendam, omis in vinculis detenti, Agarham hortati sunt. Quibus Agatha; Absit ve æterna gloriæ corona tum me fuga spoliè, quin potius ad extremû viz spiritum Christi adiuta gratia, pro eius nomine aduersus impietatem decertabo.

Non vult fugere aucto licet carcere

Quarto dein die in iudicium adductam, omni suppliciorum atrocitate proposita, iniquissimo Imperatoris parère edicto coegerunt. Sed illa contemptis eorum minis & supplicijs, quantum roboris in Christi gratia constitutum haberes, declarauit. Tandem Quintianus furore percitus, ad ignitos eam carbones condemnauit. Et ecce terribili terra fragore concussa, duos Præfidis familiares quorum consilio scelerata in martyrem iniquitas vigeat, Vulteium & Theophilum interuentione deleuit; Populus autem ingenti pauore correptus factus in prætorium concursu, Præfide in summas angustias compulit.

Terra motus horrendus.

Sed sceleratus ille, nec hisce quidem signis Dei potentiam agnoscere valens, iterum eam in carcerem abduci iussit; ubi Christi virgo & martyris gratiarum actione, pro certamine feliciter transacto, persoluta, impollutum Deo spiritum reddit. Populus autem mirabili pietatis studio excitatus, sanctas eius reliquias, cum summo honore reuerentiaque collectas, deposuit. Quidam verò adolescens pulcherrimo vestium ornatu decorus, tabulam marmoream his interceptam verbis capse imposuit, Mens sancta, honor in Deum voluntarius, & patriæ redemptio. Subitoque euanuit, quem Angelum Dei fuisse multi confirmant.

Feliciter migrat è corpore in carcere confutata.

Apparet Angelus.

Quintianus autem de martyris excessu certior factus

fictus, iniusta honorum eius cupiditate vehemēter exarsit, cumque ardens avaritia flamma accellerare cogeret, instructa cohorte, iter Panormum versus instituit. Sed accidit, vt iusto Dei iudicio, flumen ingressus equorū impetu subuersus, calcibusque eorum protritrus, miserè interiret.

Quintianus in flumine perit.

Et hoc quidem sine calamitolo, impij memoria cum corpore deleta, sanctę martyris honor & cultus longè latèque creuit. Anno autem cōsummationis eius impleto, eodem in loco qui Angeli visitatione illustratus est, cū mōs Aetna horribili flammarum ardentium vomitu, omnibus Caranensium habitatoribus interitum minaretur; amictu quodam, arcę sanctę martyris sacro ex aduerso ignis posito furor eius, non sine magna omnium gratulatione, diuinitus repressus est, & à presenti mortis periculo cuncti liberati sunt. Quod miraculum fama, celeberrimum quinto Februarij, quo etiam die pro Christi gloria decernant, gratissimum illis accidit; festumque maiori sacritate celebrandi causam præbuit ad illius gloriam & laudem cuius virtute contigisse credimus.

Mons Aetna exstuat.

Amictus S. Virginis, profigat ignem.

MARTYRIVM S. DOROTHEAE VIR-

ginis. Ex eo quod optima fide apud Surium est. Occidit autem virgo sancta pro fidei defensione Anno Domini 304. Marcell. Pap. 1. Constantini & Galer. Impp.

Vide Cas. Baron. Ann. Tom. 2.

anno 1.

FUIT in prouincia Cappadocię apud Casertam, eximijis maximarum virtutum ornamentis exulta, virgo quędam Dorothea nomine, prudentię opinione ad eò mirabilis, vt alios omnes philosophię laude excellētes in sui

6. Februarij. Dorothea prudentia.

Rt 2 admi-